

## HI-HI-STORY

Ebben a rovatunkban egy sorozatot szeretnénk megkezdeni a magyar őstörténettel foglalkozó "tudományos" munkák bemutatásával. Ez az anyag a Kőrösi Csoma Sándor Diákkör ülésén hangzott el, "Őstörténeti bolondgombák" címmel. Bár kétségtelenül bolondságokról van szó, mégsem csak a nevettetés a célunk. Ezeknek a munkáknak sajnos - főleg a külföldi magyarok között - népes olvasótábora van ma is. Az utóbbi időben Magyarországon is megjelentek, illetve külföldről kerültek hozzánk azok a cikkek, amelyek főleg a sumér-magyar rokonság elméletével foglalkoznak. Ezek a közvéleményre is nagy hatást gyakoroltak.

Nagyon érdekes mindenekelőtt megvizsgálni a művek keletkezésének hátterét. Van köztük mult századi munka, amely tele van jóindulattal, de óriási szakmai tévedéseket magában foglaló föltevésekkel. Az a dolgozat pedig, amit először mutatunk be, és az angol-magyar rokonságot bizonygatja, 1939-ben készült. Nem nehéz kitálcálni, hogy elsősorban a magyar sovinizmus "eszméje" miatt kellett nekünk ekkor rokonságba kerülni egy un. "nagy néppel".

Manapság is megfelelő ideológiai tartalmuk van az ilyen jellegű munkáknak, melyeket főleg amerikai magyar emigránsok és disszidensek hoznak létre. Köztük van pl. egyetemünk volt tanára /Bobula Ida/, egy hajdani tisztiiskolás /Badinyi-Jós Ferenc/ stb. Javárészüket amatőr, megfelelő nyelvészeti és történeti előképzettség nélkül. Sokszor föltűnési vágyból kezdenek foglalkozni a témával, és tetszetős nyelvi hasonlításokkal, viszonylag kis munkával, látszólag jelentős tudományos eredményeket érnek el.

Közös jellemzőjük, hogy valamennyi - sokszor nem is titkolt - végkicsengése nacionalista jellegű. Éppen emiatt nem lehet őket figyelmen kívül hagyni. Sajnos őstörténetünk kutatásának helyzete lehetővé teszi az ilyen jellegű föltevések és művek elterjedését. Mivel azonban ez mindenképpen olyan kérdés, amely az embereket érdekli, több gondot kellene fordítani a kutatásra és a tájékoztatásra, továbbá megfelelő vitacikkekkel kellene lehetetlenné tenni elsősorban a suméristákat.

Természetesen az egyetemi hallgatókat, ha lehet, még fokozot-

tabban érdekli a magyar őstörténet problematikája. Mi, szegediek viszonylag szerencsés helyzetben vagyunk: az elmúlt tanévekben Karácsonyi Béla és dr. Róna-Tas András előadásai magas színvonalon elégitették ki igényeinket. Remélhetőleg a nemrégiben megalakult Szegedi Őstörténeti Munkaközösség - amelyet más helyen részletesebben mutatunk be - tevékenysége nagy lépéssel visz minket közelebb ahhoz, hogy a magyar őstörténet több problémája méginkább tisztázott legyen.

Kecskés János

#### MAGYAR-ANGOLSZÁSZ ROKONSÁGNAK AZ Ő ELMÉLETTE

Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy az ismerttetendő művet többször elolvastam, és megpróbáltam gyarló elmémben humoros formába átültetni. Ekkor rájöttem arra, hogy egy humoreszket humorsabbá tenni - ha ez valóban az - nem vagyok képes. Ezért úgy döntöttem, hogy néhány mondatban utalok a főbb elképzelésekre, majd pedig átadom a szót a MŰ írójának, aki lebilincselő stilusban a legkézzelfoghatóbb bizonyítékok tömkelegével fogja elárasztani az erős lelkiületű olvasót, miközben fél kézből átírja az emberiség történelmét. Van egy olyan nézet, amely szerint a döntő fontosságú és mindent meghatározó könyvek mindig kis terjedelműek: ebben a vonatkozásban itt sem mutatkozik különösebb probléma, mert a tárgyalandó elképzelés kifejtésére az általam igen tisztelt Fehér Istvánnak mindössze egy apró kis könyv 60 lapjára volt szüksége.

Cimlapja rejtelmes és sokat sejtető: ENGWER a főcím, - és hogy a titokzatosság tovább fokozódjon, az alcím: Engwer-Saecel, amely nem más, mint "kontinentális!!/ angol-szász hangtan, nyelvtan, olvasókönyv", és "az angol eredeti rövid kivonata", amellyel kapcsolatban a "szerzői jog a helyesírási módszerre is fenntartva" felirat tanúsítja, hogy a szerző már előre megakadályozta, hogy elmesziporkáit megpróbálják kisajátítani.

A könyvecske tartalmazza valamennyi "idétlen" elmélet - mint pl. a finn-ugor, a török behatás stb., - rendkívül kemény és elsöprő kritikáját, bizonyítva az általa fölvetett hipotézis helytállóságát, és az "engwer" /magyar/ - "saecel" /székely/ - angolszász rokonságot az őskereszténység időszakára vetíti vissza, miközben